

Hüdayi Altıntaş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

2.1.2015

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hüdayi Altıntaş (1966 -)

1966 Yılında Kırkağaç'da doğmuştur.İlköğretimini Manisa'da, Ortaöğretimini İzmir/Torbalı'da tamamlamıştır. Yükseköğrenimini Çanakkale'de tamamlayan Hüdayi Altıntaş şu an da Ankara'da öğretmen olarak çalışmaktadır.Evlidir.

Adını sen koydum

senin perçeminden düşer heceler
damla damla toplarım
saçlarında dokurum kelimeleri
bakışınla cezbeğe düşer bedenim
savrulurum sana doğru
kaç sonbahar ezmiş kimbilir
gül kokulu gözlerin
şiire soyundu yine yüreğim
aklımda sen, fikrimde sen
adınsa yüreğimde mühür
bu saatten sonra
düş görmek kime yakışır
yayılmışsın nokta nokta her yanıma
adını sen koyduğum Ankara.

Hüdayi Altıntaş

Ağırdan Ağır

sensizlik yüreğimin ucuna
aşılı bir yük
ağırdan ağır
yürüyebilirse şiir büyür
o an herşeyiyle, sadece sensin
gözyaşı da sen
umut da sensin
sus pus olsa da takvim
bölünse de yollar
beklediğim sensin sadece
Ankara bir de
sen gelirsen
söz verdi, Ankara'da gelecek
bir adım da olsa beriye.

Hüdayi Altıntaş

Ağlama

önce gözüm
yüzüm titrer sonra
birikir kesif bir nikotin yığını
dudağımda
gözyaşların
bir mermi olur
gelir de durur şakağıma
sen ağlama
ağladığında kapanıyor
masalımızın kapıları
bizim hikayeyle işimiz yok
ağlama kurban olduğum
ağlama sen.

Hüdayi Altıntaş

Ağlarsam

ağlarsam
yüregimdeki kuş boğulur
şaşırırsınız
içimdeki gökkuşadı solar
peşinden zifiri karanlık akar
ağlarsam sağanağında ıslanırsınız
birakın yalnızlığımda kalayım
hiçbir şey sormayın
ağlarsınız.

Hüdayi Altıntaş

Ah ulan ankara

vakitsiz okundu Ankara'mın minarelerinde
salası Őirlerimin
yüzünü dönmüş dünkü güneŐe
sensizlikle iŐlenmiŐ kelimeler
  öznesi sen, yüklemi yok cümleler 
başını terketmiŐ acayip gölgeler
  gidiyorum artık senden  
bu yüzden payındır   tam Őuramdaki ah 
ah ulan Ankara.  

Hüdayi Altıntaş

Aklım

aklım sana kaçalı
çok dağınığım kusura bakma
kelimelerin her biri bir yanda
zaman devrilirken
geceler uykusuz giriyor
sabahların koynuna
yine çok özledim
bak delirdi yalnızlığım
sana seni yazıyorum ya
çok dağınığım çok
aklım kaçalı sana
şiiir bir yanda
ben öte yanda.

Hüdayi Altıntaş

An meselesi

elektrik gitmiş
gaz lambasının şişesinden
çocukluğum sızar
gecenin en güzel yerinde 
giderim derinlerime 
kundurular çıkıverir ayağımdan  
ah o lastik ayakkabılar 
taze ekmek kokusu yükselir 
ninemin ekmek tandırından 
yalındı ekmekler ama lezzetli 
yürekler tertemizdi 
radyo vardı ve bolca türkölüydü 
dinlemek ağır gelmezdi o müziğı 
bir türkölü gibiydi yaşamak  
dinlerken suspus olmak 
yaşın kaç olursa olsun 
an meselesiydi 
bir türkölüde kendini bulmak.

Hüdayi Altıntaş

Ankara İŖte

içimde, düğmesi kopmuş
bir ilik yalnızlığı
yürek közümde çay demleyeceğim
şeker al geleceksen
iki lafın belini kırarız istersen
tarife ne hacet
avucunun içi gibi bildiğın yollar
bana çıkar hangisine girsen
sen yürü yeter ki
Ankara işte,
yüreğimin yarısı yani.

Hüdayi Altıntaş

Ankara Suskun

üstüm başım dağınık seninle
yağmur gözümün astarına geçmiş
damladı damlayacak yüzüme
Ankara inceden karabasan gibiye de
koru yok artık yüreğimde
acımtırak düşlerin tadı kaldı zihnimde
sabrım, ruhumun eşkiyası
tutmuş dört bir yanı
dayanırım, acıysa acı
Ankara suskun
hep konuşacak değil ya...

Hüdayi Altıntaş

Anlatabilmek Seni

gözlerin diyorum güzelim
kahve buğusunda açmış birer orkide
aynalar kırılır ferinde
saçlarında uzak iklimlerin yeli gizli
göklere duaya yürümüş her bir teli
öpmek gerekir uçlarından ey sevgili
raflarda kalmış aşklar fısıldar seni
şarkılar yazılmış, türküler yakılmış
notalardan giysiler biçilmiş yüreğine
yazdıkça yakasım geliyor şiirlerimi
yetmiyor sana söylemek istediklerime
evren seni bilmez benim bildiğimce
ama olmuyor inandım artık
hangi göz, hangi öyküde okuyabilir
hangi el, hangi saza çekebilir
hangi ezgi, hangi notada bulabilir
hangi hece, hangi yüzle şiir olur da
seni anlatabilir...

Hüdayi Altıntaş

Annemdi

Ağustos'un dördü,
Sabah vaktiydi.
Gözlerimden inmemek için inat eden damlalar,
Çözülüştü.
Neler yaşamış, neler yaşatmışım
Bir bir döküldü önüme
Kesilen saç misali.

Ağustos'un dördüydü
Eğlerin anneleri uykulardan uyarırken yavrularını
Ben annemi anılarıma kaldırmışım.
Huzur demlenmiyordu artık yüreğimde
Hüzüne bulanmıştı dört bir yanım.

Ağustos'un dördüydü,
Hava sıcaktı
Haşat mevsimi, hazan mevsimi rengindeydi
Yağmura kesmişti pencerem,
Mevsimler resmi geçitteydi sanki
Son geçen karakiştı ancak
Geçip gitmeye yoktu niyeti
Isınmaya çalıştım,
Anılara sarılırken.
Ağustos'un dördüydü.

Hüdayi Altıntaş

Aslında

gözlerin kahve falı
seni bulup bulup kaybettiğim
saçlarının kokusu
yeni açmış çiçeklerin halayı
kahkaha dudağının kenarında
patlamaya hazır bir bomba
yüzüne değen yel bile beni kışkandırır
patikalar açar sesin
yüreğimin izbe yerlerine
nasıl çarçabuk geçer zaman
senin yamacında
şiir yazılmasa da olur
hatta aşk anlatılmasa da
aşk sana benzer
şiir sensin aslında.

Hüdayi Altıntaş

Bakışınla

sabaha ulaştı şafak
kızılı yayılıyor hızlıca
böylesine hiç yapışmamıştı
keder sol yanıma
şimdi gözlerin beni bulsa
içimde bir zelzele koparsa
yüreğim sarsılarak kurtulsa
kirinden, pasından, kederinden
genişlese göğsüm
o efsunlu bakışınla.

Hüdayi Altıntaş

Bari

şehrin gülüşünde hasretinin gölgesi
efkar demlemede akrep ile yelkovan
saçlarının kokusunu unuttu sokaklar
o güzel sesli kuşlar var ya, başka şehre taşındılar
yapraklara ecel sürüyor kafiyesiz rüzgarlar
yağmur da siliyor yollardan bir bir izlerini
vazgeçtin bu şehirden sanki
etme
bari düşlerime gel.

Hüdayi Altıntaş

Bayram Derken

Sevemedim bayramları
Her bayram sabahı
Cam kenarları şahittir beklediğime
Babamı...

Kim okşayacaktı başımı,
Gözlerim, kimin gözlerini öpecekti?
Bayram sevinci
Ben de hep
Gelmeyeceği beklemektir...

Hüdayi Altıntaş

Bekliyorum Sadece

Sen yoksun;
Bir kırmızı gül var,
Sana açılan servisin tabağında.
Rakı var bir de,
Yokluğunun yerine.
Sazende çalmakta,
Çalarken kendinden geçmiş,
İstanbul'un bütün meyhanelerini dolaşmakta.

Neye baktıysan kendini bulaştırmışsın,
Kızamık virüsü gibi
Dalga dalga dağılmışsın bana
Güneşsiz bir gölgeye benzer sevginle
Yerleşmişsin izinsizce
Göçebe bir hayat süren yüreğime,
Seni bekliyorum yine de.

Ve bekliyorum seni
Bu gece de
Her gece olduğu gibi.
Bir önceki günden kalan;
Seni düşünmeler,
Rakı,
Beyaz peynir
Bir de leblebi ile.

Ben bu sevda ile
Seni;
Bekliyorum sadece.

Hüdayi Altıntaş

Belli

yüzüm tebessüm
ellerim şiiir
üstüm başım sen kokuyor
gülüşlerimle örtüyorum üzerimi
bir garip sevinç geliyor
umutla karışık
yine çok özledim seni
halimden belli

Hüdayi Altıntaş

Belli ki

yılların nadasındaydı
dokunmaya kıyamadığım sol yanım
ne çok şiir büyütmişüm
çekinme topla hadi
belli ki
yok başka sahibi.

Hüdayi Altıntaş

Bende

gözlerin mahir bir cerrah gibi
keser, alır
yüregime yapışık hasretini
hal "dur" hali olur
bir bakışlık dinlenirim sende
bitmez ki
"hoşca kal"la gelir yerine yenisi
hasretin, ağır ağırlı bende.

Hüdayi Altıntaş

Bilemedim

sokaklarında Őir tutmaz duvarların,
kaç arŐın gelir ben bilirim,
yalnızlık kokan kaldırımların.
döküldüm kapına,
içim dövüyor tokmağını,
açsana artık kendini Ankara.
çay soğutan iki çift laf edip,
hayal kurayım senin yanında,
zararı yok, sen boz,
kekeme olmuş duygularınla.
pencerenin buğusunda yüzün var,
yüzünde yüzüm.
bari bir balkon bul kendine,
söyleyim Őarkımızı diyecektim,
demedim
dese miydim?
bilemedim.

Hüdayi Altıntaş

Bilmediğın Gibi

en keskin Őiirlerle bilemiŐler kenti
pencereleri de silinmiŐ duvarlarından
bildiğın kahr kokuyor sokakları
gölgeler geçiyor kaldırımlarından
kent, yokluğında bana düşman gibi
beni sorma, boşver
hiç bilmediğın gibi.

Hüdayi Altıntaş

Bir Ben Yokum

sen yaktun o ara
Ankara da
yağmurlar da yaktu
bulutlarımı çaldılar gözlerimden
hüzzam şarkılarla ağlayamadım yokluğuna
kelimeler bezgin, şiir bıkkın
Ankara yıldı
gökteki o üç elma çürümüş
yeni yetme düşlerim duman altıydı
uçurtmam tellere takılmış
sensizliğim saatlere yapışıp kalmış
içimde sıkıntı dünden mayalanmıştı
sen varsın artık
Ankara da var
anla işte
bir ben yokum aranızda...

Hüdayi Altıntaş

Bir Görsen

adını söyler bir yürek var ya
bir de merak etmek
bir de beklemek
bir de özlemek seni
topladığında hepsini
bir görsen ne çıkıyor
bir görsen beni.

Hüdayi Altıntaş

Bir Sana Bir Bana

hüzzam bir melodi ıslığımda
yalnızlığımlı arşınılıyorum
söylenmemiş şiirler nefesleniyor
hepsi seni özlüyor yürek yanığıında
kapıyorum gözlerimi
pay ediyorum hasreti
bir sana
bir bana

Hüdayi Altıntaş

Bir Yağmur Yağsa

öyle bir boşluk ki
un eder umudu
kirpiklerinde bir tutam toz olur
düşlerin bir ölü
ıpıssız ve susmuş
ağırdan ağır
şimdi bir yağmur yağsa
hem şehri
hem beni
yıkasa.

Hüdayi Altıntaş

Birazdan

güneş karanlığı silerken yavaşça
ben bu kentin üstüne başına
şiiir sıvıyorum usulca
kalsın sende
söküp götürdüğün yüreğim
zaten adın geldikçe aklıma
daralıyor nefesim
dert etme
birazdan ölürüm.

Hüdayi Altıntaş

Bu Gece Uyku Yok

şarkılarla harlanmış bir alevde
en koyu demini almış hasret
gökyüzünden emmişim ışığı, yıldızlardan
bulutlardan su aşırılmışım
gözüm susmuş, dudağımda sen,
bu gece karanfiller dikeceğim sessizce geceye
sen kokacak herşey
uyku yok bu gece
izin vermem
gecenin esnemesine bile.

Hüdayi Altıntaş

Çay

bir çay içme vaktin olsa da uğrasan
gelirken biraz da bakışlarından getirsen
sen çayını içerken
ben gözlerinde demlensem

Hüdayi Altıntaş

Çocuklarımız

arada bir göğe
ama hep yere bakar yüzleri
doğumla başlamıştır
başlarının ağrıları
yurdumun öksüz
yurdumun yetim çocukları.

Hüdayi Altıntaş

Deniz kenarı

Deniz, ılık dalgalarıyla tuzunu taşıyor
Alıp önceki yaralarımı basıyorum.
Yakamozlar; yitirilmiş günlerim benim,
Elimde gökkuşuğı onları boyuyorum.
Tek kişilik masamda kelimelerimle,
İki kişilik yalnızlığımda kayboluyorum.
Her gece hüznle örttüğüm pencereme,
Gelirsen eğer;
o boyun büküşünle geliyorsun.

Hüdayi Altıntaş

Dök

hadi dök gözlerim
hapsettiğin kadarını
dök ki utansın kelimeler
dök ki içimdeki hüzn
dök ki nefesimdeki tütün
dök ki gece utansın
hadi gözlerim göreyim
dök hapsettiğini
şiiir, şiiirliğinden utansın.

Hüdayi Altıntaş

Dönüyorum

aslında benim sevdiğim,
seni özlemenin kendisi
sana yürüyorum bitmiyor yol
zaman hasret kere hasret bir mermi
vuruyor ha vuruyor
ölüyorum
özlemin mayalıyor yeniden doğuyor
doğdukça yeniden özlüyorum
say ki bir dervişim
sevdan uğruna sema dönüyorum
döndükçe ölüyorum
doğdukça dönüyorum.

Hüdayi Altıntaş

Duman oldum

tütün yol tadına harman
geceme tütüyor
gidiyorum ya
şehirden önce uykum kūsüyor
sabaha ne taşır ki beni
yine duman oluyorum
ne geceye
ne içime sığıyorum.

Hüdayi Altıntaş

Ey Dağlar

ufkum daralmış, de ki küçük gelen elbise
umudum bildiğin kömür karası
açmış kollarını
toprağın taze kazılmış ana kucağı
gelecek bitiyor mu ben de
hani neredesiniz
söz vermiştiniz ey dağlar!
yıkılırsam omuz verecektiniz.

Hüdayi Altıntaş

Fırlativer

kısa gelir örtüsü uykumun
hasret dendiğinde.
her türlü tehdide,
kafa tutan gözlerim,
hasret dendiğinde,
küçülür de küçülür.
bir yağmur tutar çoğu zaman,
İçimin nehirleri gözlerime yürür,
alnım bile yazısından muzdarip.
hasret dendiğinde,
tut bir kenarından göğsümü,
fırlativer bir yere

Hüdayi Altıntaş

Gayrı

ağır gelirim bir ömrün kefelerine
öyle yaşamışım ki
her yanımda yaşam izi
tartmaz beni teraziler
gördüm acının türlüünü
bir kere tattı ya kalbim
kalbine değdiğinde
acının Yusuf yüzlüsünü
gayrı ölüm fısıltısına da sağırım.

Hüdayi Altıntaş

Gel Getir Gözlerini

bu kentin sesi tırmalıyor içimi
uzaklardan gelen bir uğultu gibi
bak bugün de göremedim gözlerini
duvarları sensiz gölgelerden
bir hapisane oldu bu kent
orta yerde özlemin
ah o gözlerin
içinden hiçbir vakit
şiiirsiz geçemediğim gözlerin
bak şiirim hazır
gel, getir gözlerini
tahliye et beni
bu kentten.

Hüdayi Altıntaş

Gel Gidelim

gel gidelim hadi bu şehirden
çığlıkları içimize işli kırlangıçlar
ne der diye düşünme
papatya kokulu rüzgar harlar
ateşten giydiğimiz gömleği, bilesin
yanmak da var bu yolculukta
korkma
elimi bırakma sen
yanmayı öğrenebilirsek
Leyla ile Mecnun
su getirecek ötelerden

Hüdayi Altıntaş

Gel İstersen

yüzyıllık yalnızlığımla,
dünyamın tepesinde,
sanki bir başınayım.
düşlerim yorgun,
şarkılarım parçalı bulutlu,
şehrim soğuk ve kupkuru.
kağıtta kaldı şiirim,
donmak üzere uykulu.
yaşamak ağırdan ağır,
üçümüz öznesi olsak da bu cümlenin,
yüklemi sensin.
yüzyıl sensiz geçmiş ne önemi var?
eksiz işte,
sensisiz,
bir yanda ben bekliyorum
bir yanda Ankara...

Hüdayi Altıntaş

Geldim

Geldim Annem,
Yanımdayım,
Ama fazla kalmayacağım.
Bir çay içimlik belki,
Öpmek için
Biraz taşından
Biraz toprağından.

Hüdayi Altıntaş

Geliyor musun

katran karası, şafağı gecikmiş geceler
sürekli sensizlik döküyor kaldırımlara
kaldırımlar ki, seni beklemenin rıhtımı
gözlerinin gözlerimde aslı var
onlarla resmini çiziyorum düşlerime
sen kokan şiirler çentikli dilime
üst üste koyuyorum merdiven misali
yine de yokluğun oluyor uzandığım
ömrüme yetmeyeceksin biliyorum
sende imkansız en uçta yaşıyorum
kaldırırken şerefine umutlarımı
soruyorum yine de
geliyor musun?

Hüdayi Altıntaş

Gerçek

kaybolmuş bir çocuğun masum duruşunda
sarhoş bir gecede ölçsüz sessizliğimsin
yanan avuçlarımda duman duman dua
sen yokluğunda yaşadığım
tek gerçeğimsin.

Hüdayi Altıntaş

Gidenlere

acıya harmanlı olsa da erkek yanım
gözyaşı bu dinlemiyor işte
Kasım ya
giden gidene
issızlığa sürgünüm, bu gece mi sadece
değil be Ankara, her gece böyle
anason kırığı bir hava
tütün sarısı nefesler
bir de gurbet türküsü var
bir de şiirler
bir de sen varsın işte
gidenler için
elvedalar bir de...

Hüdayi Altıntaş

Gitme

hiç gelmedin ki
gitme diyeyim
saymazsan düşlerime
gelişlerini.
yüreğinden öptüğüm
sen yine de gitme
hiç gelmesen de.

Hüdayi Altıntaş

Gitme Sen

benim kapanmayan yaram şiirlerimde saklı
adanmışlığım sesimde kocaman olan isminedir
her daim mecnun kıvamında
dilimdesin mısralar boyunca
geceleri bu şehrin kaldırımlarında
bilmezsin sen,
yokluğunda
geceleri Ankara
gözyaşıyla yıkar beni göz çukurunda
gitmesen
bu akşam kalsan
biliyorum gideceksin
uçmaya başlayacak düşlerim yine kahırla
ellerim konacak yer arayacak umutsuzca
benim kapanmayan yaramsın
gelmesen de
gitme sen.

Hüdayi Altıntaş

Gitmee

her sarıldığımda sen kokardı ortalık
aynı anda severdim ikinizi de
annem, memleketim olurdu
sen umut olurdun yüreğime
arkası yarındır her gecenin
yarın olmayıverdi, ağarmadı gece
dönmeysiye gurbet giydirdik anneme
sen umutsun
gitme.

Hüdayi Altıntaş

Gülümse

hasretinde yaşamayı seçtim
belli, kavuşmak yok bu hikayede
sen kıs yine de hasretin altını
yandım, yakma iyice
mesela bi kerecik de olsa
gülümse.

Hüdayi Altıntaş

Hanginize

gelirken getiğin yollara
umut dkmüşsün
yeşermiş papatyalar
hangisinden fal baksam
birisinin dediği
benzemiyor diğerine
şimdi ben hanginize inanayım
hangi umuda yaslanayım.

Hüdayi Altıntaş

Hiçlik

güneşin doğuşunu hiç seyredemedim seninle
günaydın diyemedim ya sana hiç
batıramadık maviye hiçbir geceyi birlikte
canına yandığımın dünyası
hep mi hiçlik üzerine.

Hüdayi Altıntaş

Hoşçakal

hoşçakal,
başkasına gidişinin adıdır
yani sana üşüyüşümün,
kaderime sövüşümün birde.
hoşçakal mı?
sende hoşçakal.

Hüdayi Altıntaş

İnsan

bir lke bul bana
biraz gkyz olsun
biraz da deniz
ekmeği, suyu da olsun biraz
hani insanına yetecek kadar
ama insanı insan olsun
kendine insan dedirtecek kadar.

Hdayi Altıntağ

Kavga

isyanım var keşkelerime
vurdular umutlarımı birer birer
onlar maziye gömüldü,
ben de acıya
yüreğim takılı kaldı hep aynı tınıda
hep mi zamansız sobeleneceğim
bu oyunda
sökesim geliyor hayattan kendimi
kavga var bu gece bende
dünyayla kavga
gitmeye razıyım bu gece
cehennemin dibine bile.

Hüdayi Altıntaş

Kesinlik

Çekilecek fotoğrafımız,
Paslı, bükülmüş bir vakitte
Çekilirken duygularımız
Çekilirken umutlarımız
Çekilirken içimizdeki biz
Kesin, kapalı çıkacak gözlerimiz.

Hüdayi Altıntaş

Kırıldı kalemim

kaç iğnedir sayamadım
deliğinden geçtiğim
narına pusatlandı yürek
yakıp geçti, düş değil
sende yitmeye yeminli yürek,
başladı aynı yerde seğirmeye
ve
kırıldı kalemim, müebbet...

Hüdayi Altıntaş

Küçülürüm

gecede ay,
siyahı bende büyür.
hep aynıyı söyler yürek,
fikrimde imkansızım büyür.
düşlerim sökülür bir bir,
yüzümde hüznüm büyür.
sen büyürsün bir yanda,
öte yanda büyür Ankara.
hoş, ne sana sığıyorum,
ne Ankara'ya.
düşünce birikir tomarla,
sayamam hiçbirini
küçüldükçe küçülür
küçülür
küçülürüm...

Hüdayi Altıntaş

Maviyiz

bir firçaydı yaşam,
ucunda biz.
beni denize
seni de gökyüzüne
sürmüşler
olsun
maviyiz ikimiz de.
[Hüdayi Altıntaş]

Hüdayi Altıntaş

Ne Bileyim

ne bileyim
nasıl olur da
o güneş düşer yerinden
her yer birdenbire
bilmediğin cehennem
mesele değil yanmak
yalnız bırakılmak
var ya
işte asıl o, bildiğin cehennem.

Hüdayi Altıntaş

Ne Demeli

şimdi burdan kaç adım gelir ki sabah,
vortalamaya kalksam geceyi?
düşlerde birikmiş tenhalık, gri mi gri,
sokaklar kimsesiz ve her biri;
eksiğine bozdurulmuş sevda gibi.
yapraklar sarıda geçip gidiyor, aceleci
içinde çığırın göç etmemiş kuşlar
sel gibi kimsesiz gölgeler caddede
ihtimaller bile adam sendeci
Kasım mı bozdu seni?
nasıl bir kent oldun böyle
daha ne demeli şimdi?
söyle Ankara
ne demeli sana...

Hüdayi Altıntaş

Ne dersen de

içimde denizler kabarmış
gözümde damlalar boğuluyor
gittin ya
kelimeler birbirine çelme takıyor
ne şiir, şiir gibi
ne ben, ben gibiyim
kaldırımlarda düşlerim yırtılıyor
halim hal değil bilesin
bakışlarım sensizlik boyunca uzuyor
ne dersen de,
Ben, Ankara'da,
Ankara, bende üşüyor.

Hüdayi Altıntaş

Ne zaman aklıma düşsen

ne zaman aklıma düşsen
yalnızlığım kendinden utanır
bir şimşek gibi iner özlemin
alevsiz ateşlere düşerim
yangının her haresinde
sol yanım rehin kalır
gecenin en gece anında
yürek atışım bile şaşırır
senli düşüncelerden sarhoş olurum
adın harf harf gelir gözlerime
söyleyemem, dilim dolaşır
ne zaman aklıma düşsen
canım yağlı organlara asılır.

Hüdayi Altıntaş

O Günden Beri

güneş görmemiş kar toprağıydı gözlerim
gözlerine değinceye dek
o günden beri
yüreğimin yedi kat dibinde bile
bakire sözcükler büyüyor
seni anlatabilmenin derdine.

Hüdayi Altıntaş

O Yerde

bu şehrin sokakları ne kadar kasvetli
yalnızlığım ne kadar belli kalabalıklarda
çoktandır uğramadığın belli
suskunluğun sıvanmış duvarlarına
ama gölgen var her yanında
bir iç çeksem derinden
dile gelecek sanki hepsi birden

geceleri gelirim gezdiğin sokaklara
gelemezsin sen bilirim
düşündükçe üşürüm
etrafındaki tellerin
dikenleri üşür sonra

hani gelebilirden bana
endişe etme nerede diye
sana tarif ettim ya
derdinle derman arasında
bir yerde.

Hüdayi Altıntaş

Ölmedim

kahverengiye boyadığım zamanlarda,
seni bir satırbaşında buldumdu,
dedim ki işte hayalin bu.
çarçabuk, iki arada bir derede, 
ne çok sen biriktirmişim bende. 
kaç tane sen ediyordu bir bilsen, 
biz dediğim tek heceli kelime. 
ne şiirler yazdımdu, 
sol yanımın belkilerine,
  maviyi kararttılar el birliğiyle, 
aysız bir geceden sağdılar siyahı, 
çekerlerken darağıcına umudu, 
Ankara değildi ölecek, 
bendim ben. 
ama ölmedim 
sahi,  ne çok sen biriktirmişim ben.

Hüdayi Altıntaş

Öncesi

Hiç bakılmamış aynalardaki gözlerinden
Gelir gecemin imbiğine gülüşlerin
Damla damladır inişlerin
Senden öncesiz yüreğime.

Hüdayi Altıntaş

Özle

yak gitsin
mesela yolları yak
gidemesin özleyeceğin
özleyeceğin yere
sonra kelimeleri yak
lal olsun şarkılar, türküler, şiirler
ya da yüreğın yetiyorsa
otur oturduğın yerde
adam gibi özle...

Hüdayi Altıntaş

Özlerken Öleceğim

şimdi bir kapının önündeyim
girsem mutlaka vuracaklar beni
girmesem zemheri ortasındayım
bir gidiş faslı ki sorma
ben, seni özlerken öleceğim.

Hüdayi Altıntaş

Sağır Oda

ben kalabalıkları giyinmişim
sensizliğin barikatları köşe başlarında
geçemiyorum
kimsesizliğim, kesiğim oluyor
sokaklarımda taze yaralar
yine yıldızları sayıyorum
söylenmesi yasaksa da,
sana söylenmesi sevap
kelimelerim uçuşuyor
bir sağır oda, bende ki sevdan.

Hüdayi Altıntaş

Sanıyorsun

gözlerinin kıyısında bir gecede
zulamdaki resmin tetikçisi hasretinin
saçlarının kokusu bu kentin
yağmur sonrası toprağının kokusu
Ankara dilimde
bir avuç kelime ellerimde
sokakların hiçbirisi çıkmaz mı ki sana
Ah ulan Ankara
ben sana kızıyorum
sen şiiir sanıyorsun
bırak yakamı artık
uzanıp tutuvereyim yüzünden
beni gözlerimden okusun...

Hüdayi Altıntaş

Sarhoşum

sarhoşum
bir kaç beden daha büyüdü yüreğim
sıgmiyor gerçeklere
mecburi yöndeyim
yürüyorum hayallere
niyeyse aklıma
gözlerin geliyor yine
usulca süzülsem onlardan sana
yolu kaybetsem sonra
dönüp dursam sende
yüreğinde yüreğim atsa
tek ses olsak evrende
iki nasıl kaybolur birde
ispat etsek herkese
hep hayal kurdurur sarhoşluğum
aklım kalmış gözlerinde.

Hüdayi Altıntaş

Sen

Gözlerindeyken yakalandım
bozdun sevmeye ilişkin ezberimi
kaldırırken toprağa düşen gölgemi
savruldu zamanın uçurumlarından
dünüm devriliyordu
alevsiz ama ateşli bakışlarından.
öncem yok artık
sonram da sen
bu saatten sonra
kimi sevmeye kalksam
sen...

Hüdayi Altıntaş

Sen de yoksun

onlarca şiir yazabilirim sana
avutmuyor bu gece Ankara,
kime dokunsam sen oluyor
hüzünlü bir şarkıdan
ağır, tozlanmış ve okunması zor bir romandan da
sen çıkıp geliyorsun
bir yanımız birbirimize
öte yanımız meçhule dönük ya
üstelik saatler de bizim değil
al işte, dinlemiyor beni Ankara,
sadece sen dinliyorsun
sen de yoksun.

Hüdayi Altıntaş

Sen Olma

daha sana gözlerini bile anlatamadım
nereye?
gitme sakın
ömür, sana kurgulu bende
her kalpte gizli bir hicran olsa da
benimkisi sen olma.

Hüdayi Altıntaş

Senden Gayrısı

toplamiş başına bulutları
eteğinde papatya kokusu
yamacında taze yangın buharı
dibinde insan kalabalığı
bu dağ kaldırmaz senden başka sevda
ha canım
iflah etmez beni
senden gayrısı.

Hüdayi Altıntaş

Seni Anlatmak

Kayıp bir düştü bu kent içimde
Bu kentın ismi yüzündü yüreğimde
Sen ağlarsan eğer
Tüm kent ağlardı seninle
Gülüşün, meleklerin inmesiydi yeryüzüne
Soğuk mevsimler sonrası
Berrak sular saçlarının ucunda
Kelimeler dünkü çocuk gibi
Seni anlatmaya kalktıklarında.

Hüdayi Altıntaş

Seni düşünmek

dudaklarım okurken adını
içimde binlerce kuş çırpınıyordu
gül gibi bir yüzde gülüşün
neredeyse ölüyordum 
düşteymişim yine,
yeni farkettim 
seni hiç olmayan bir şeye benzettim 
bil istedim 
seni düşünmek  
en zor haliymiş özlemenin. 

Hüdayi Altıntaş

Sensiz

gitmişsin
ben de şimdi geldim
yüzü, üvey anne yüzü gibi
sarışı, yürek sarışı değil
defteri sevgisiz ve günahlı
cennetten kovulmuş gibi
bu şehir sen gidince
hep bu halde.
yokluğunda,
sevmiyorum bu şehri.

Hüdayi Altıntaş

Sırasıdır

yeni doğmuş bir şiiri emziriyorum
sana ait kelimelerimle
pay edemiyorum yalnızlığı
şiir köz oluyor dilimde
ismin kah yıldızlarda görünüyor
kah gecenin incecik teninde
gel diyorum beklediğim, gel
sırasıdır
gel de, ışık ol yağ içime...

Hüdayi Altıntaş

Sokak

şehir kan ter içinde
nemermiş duvarlar
bu gece kesin ağrır sokaklar
iniltisi saracak ağıtla karışık
onun mevzusu biraz dolaşık
sen boşver şimdi orasını
gelirken haber ver
gözlerim bekleyecek gözlerini
hem hep vedalar için değil ki eller
tutmalı ellerin sımsıkı ellerimden
yalnızlığımız öyle kıskansın ki bizi
kayıp gidiversin omuzlarımızdan
gelişinin tortusu kalsın, ilaç gibi
bizden gayrı
dindirsin, sokağın da ağrısını.

Hüdayi Altıntaş

Söyle

gözlerin nereye düşer ki
oraya döneyim yüzümü
azarlıyor dilim
senin olmadığın her cümleyi
sis bürüdü aklımın zirvelerini
ellerim üşüyor
söyle
hangi şehrin türküsündesin şimdi.

Hüdayi Altıntaş

Susalım

getir yalnızlığını
biraz gökyüzü
alevsiz ateşlerden biraz da
aç yüreğini sonra
gönder gitsin kelimeleri
iyisi mi al gözlerimi, dök gözlerine
hadi susalım birlikte.

Hüdayi Altıntaş

Susarak

sensizlik, nerede duruyor biliyor musun
senle hiç arasında
doğup doğup batıyorsun ya
say ki geceyi görmezden geliyorum
henüz icat edilmediği
zamana fırlatıyorum sözcükleri
anlayacağın
susarak yeniyorum sensizliği.

Hüdayi Altıntaş

Susma Ankara

yıldızlar uyumuş
kan ter içinde uyanmışım
lam'da yok, cim'de
zaman yıkılıyor,
sinsi yelkovanın elinde.
yürümüş hüzün içime,
darlanıyorum.
bu ne biçim Ankara diyorum
utancı yerin dibinde
gitmeye gelmiş niyet belli
beni şimdi anla
susma Ankara.

Hüdayi Altıntaş

Sustuk Ankara

bazen bir şarkı tutar elimden
bazen bir şiir
ama her ikisi de
ayrılığa yeminli
tutar çarımha gererler ruhumu
zamanın ta bilmem neresinde
sen susarsın
ben de
sen de sus Ankara
müebbet sırrın olsun bu sevda.

Hüdayi Altıntaş

Ŗiir de Bitti

"gelme" dedin
dġlim bile uŖudġ
Ŗimdi
ne desem ki
Ŗiir de bitti.

Hġdayi AltıntaŖ

Şimdi

Ne yıldızlar
Ne ay
Ne şarkılar
Kelimeler yitip gitmiş
Yoruyor gecenin sessizliği
Şiirler soruyor birbirlerine:
"Nereye gidiyoruz? "

Hüdayi Altıntaş

Şimdi ölüyorum

yollara düşüyorum
kaldırımların ıslaklığında yüzüm
üşüyorum da yalnızlığımı sokuluyorum
iki kadehin verdiği sarhoşluk başımda
dilimde klarnetli şarkımız
gözyaşlarına boğuluyorum
bulutlar mı kesmedi önümü yağmurlarıyla
fırtınalar mı sürükledi yamaçlardan aşağı
ölmedim öldüremediler derken
o gözlerin kahvesinde
işte şimdi ölüyorum.

Hüdayi Altıntaş

Tavaf

başlıyorum özlemimi tavafa
döndükçe dönüyorum
ne yol bitiyor ne de özlemin
umudum var ama benim
cinnetten, cennete gidiyorum
üşenmem dönerim.

Hüdayi Altıntaş

Uzanamadım

birazın cebimde biriktirdiğim insanlardan
masallardan birazın
birazın da defalarca söylenmiş şarkılardan
böyle yoğurdum hamurunu
böyle topladım seni zamandan.
aramalara koyuldum ardından
sen diye vardığım her durak
bir zaman kesigi oldu bende.
yıldım seni aramalardan
beklemeye durdum
kimi zaman düşlerimde
kimi zaman umudumun kıyısında.
aynalar kırılıverdi gözlerimde,
seni gördüm, an kırıldı bende
bir çitin kenarındaydın
hani adımımı atsam geçeceğim
bırakmadı korkularım
sana uzanamadım.

Hüdayi Altıntaş

Üç Vakte

yeni doğmuş bir şiiri emziriyor sensizlik
pay edemiyorum yalnızlığı ikimize
kelimeler közleniyor dilimde
elimde tek kişilik bir ikinci
bu gece de ay kırpacağım, belli
falcılar var ya, eli fincanlı
üç vakte çıkarmışlar yine
gözlerinin, gözlerime değmesini.

Hüdayi Altıntaş

Yakalandıkça

söylenmemiş mısra diye
sürdüm adını, adıma
düşlerimi de gündüzün namlusuna
kaçak düşler peşindeyim ardın sıra
hep kelepçeliyim hasretine
yakalandıkça sürülüyorum
insan yanımın ıssızlığına

Hüdayi Altıntaş

Yakışayım Sana

inzivaya yollar beni
gece düşünmelerim
bırakıp gitse de olur hilal
güneşe dek yıldızları ben beklerim
seni içimin kuytularına çekerim
tütün harmanının dumanında
hasretin durur yüreğimin ucunda
gözlerin koskocaman bir memleket
tam orta yeri Ankara
yankılanır durursun türküler boyunca
eğer sevda rengarenkse
Mecnun nasıl yakışmışsa çöle
en renkli kısmından yer ayır bana
ben de öyle yakışayım sana...

Hüdayi Altıntaş

Yalan

bü defa farklı
ağır geldi yokluğun
hangi yalan kandırır ki
yalnızlık sürdüğün yalnızlığımı.

Hüdayi Altıntaş

Yalnızlık

ömrümce yüreğimde
asılı duracak bir şiidir özlemin
her şiir doğarken
bu şiirden
tomar tomar yalnızlık birikecek
kavuşmayla takas edilemeyen.

Hüdayi Altıntaş

Yalnızsın

ayak uçlarında yükseldiğin
her pencere yüzüne kapalı mı
sürgülü mü dokuz yerinden
vardığın bütün kapılar
uzak ülkelerin hayali toynaklarında
o atlar da, attılar mı üzerinden
yalnızsın işte
her kavgada yenmişsin hayatı
ne ki
yenemediğin yalnızlığın var
duruyor orta yerde
yapayalnızsın hem de.

Hüdayi Altıntaş

Yeminli

hoşcakal yapıştırmışlar bize
kal demek boşuna be Ankara?
bak,herşey elvedanın eşiğinde
ayaz vuruyor doğumunda şiiri
yağmurlar siliyor masumiyetinin izini
đıđlık đıđlıđa bu nasıl bir veda ki
ürpertiyor sokağın serserilerini
sonbahar bir avuç soğuk
yalnızlık sarıya meyilli
Ankara,
kal desem nafile
kafaya koymuş
gitmeye yeminli.

Hüdayi Altıntaş

Yeşerecek

bir alinyazısı ki ben yazmadım
başrolünde oynayan benim ama
mekan yine Ankara
bir de sen varsın
bırakıp gitsen de
sevgin duruyor nah şuramda
sürgünü, zemheriye sürülmüş bir çiçek
yeşeremez de me
yeşerecek
kar altında kalsa da.

Hüdayi Altıntaş

Yine

söz kopmuş yerinden
sokaklar, şehir, şiir kopmuş
ne var ne yoksa bana göçmüş
gelmeden bir sorsaydınız
yorgun musun diye
her halinizden belli
yine bende dinleneceksiniz.

Hüdayi Altıntaş

Yine Kıtılığında

dilimin uykusuz ucunda
söylenmedikçe sararmış
güve yeniğı bir cümle
de ki beklemekten yorulmuş
sahipsiz
yine kıtlığında Ankara
her yanım sen olsan da.

Hüdayi Altıntaş

Yokluğunu da Sevdim

gördükçe imkânsızlığını
senin yokluğunu da sevdim
her şeyin en çoğunu sana yazdım
sana çizdim her şeyin en çoğunu
senin en çoğunu ben sakladım
zamanımın en kuytularına
yüreğime düşmüş ismin
hem de büyük harflerle
neylersin.

Hüdayi Altıntaş

Yoksun

yıldızları da sönmüş, kapkaranlık
mevsimlerine soğuk vurmuş
eskimiş yüzleriyle sokaklarında gölgeler
kahkahalar yükselse de, yapmacık
yüreğime kabus kaçkını düşler serili
şafaklar çırpınıyor gözlerimin önünde
yüreğim yanıyor
göçmüş sana dairlikler
yoksun ya
şehir aynı ben.

Hüdayi Altıntaş

Yoksun Ya

sokaklardan sensiz geiyorom
pek ok Őeyden de
seni zledike
kendimden bile

Hüdayi Altıntaş

Zamanda Kaybolmak

işgal kentinin insanı gibi yaşayacaksın
dünü tahrip edilmiş
geleceği bilinmezlerle gebe
verilirse, aldığın bir nefes hepsi
canım Kardeşim
zamanda kaybolmayacaksın...

Hüdayi Altıntaş